

İnam Atanın (Asif Atanın) Doğa ilə (Təbiət-lə) bağlı görüşləri İnsanın Mütləq imkanlarına inamından yaranır. Atanın Əsərlərində Doğanın mahiyyəti açılır, İnsan-Doğa ilişkileri İnsanlığın ölçüsündə təhlil olunur, Doğanın yaşaması, əbədiliyi üçün İnsanın Mütləq İnam Dünyabaxışı əsasında var olmasının, Doğayla doğmalaşmasının qaçılmazlığı, gərəkliliyi (zəruriliyi) əsaslandırılır. "Türküstan"ın oxucularına təqdim olunan Ata fikirləri 40 il öncə yazılıb (1984), "Mütləqləşmək – Var olmaq" Bitiqindəndir.

(əvvəli ötən sayımızda)

Qış – insanlaşdır!
Yay yoxdur: İnsan ömrünün qızgın çağı var.
Yay – insanlaşdır!
Payız yoxdur: İnsanın cavanlığıyla ayrılmaq mərasimi var.
Payız – insanlaşdır!
İnsan təbiətdə özünü tapanda – təbiət insanlaşdır. İnsan təbiətə qovuşanda – təbiət insanlaşdır.
İnsanlaşma – təbiətin özümli-yünü, müstəqilliyini ləğv etmir.
Həmin müstəqillik, özünəməxsusluq yeni məna kəsb edir. İnsanlaşan təbiət özünü yeni səviyyədə təsdiq edir.
İnsanlaşan təbiət – ruhaniləşir.
Təbiəti insanlaşdırən insan özüylə təbiət arasındakı yadlığı aradan qaldırır.
İnsanlaşan – doğmalaşır.
İnsan yad dünyada yaşaya bilməz!
Təbiəti özümledirməklə o, özünün daxili, ruhani ehtiyacını ödəyir.
Özümledirmənin gerçəklik səviyyəsində təbiət yalnız nisbi mənada insanlaşdır.
Günəş – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Səma – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Dəniz – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Dağ – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Çiçək – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Yol – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Çöl – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.

İşıqlı Atalı

hürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Bulaq – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Bahar – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Səhər – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Qürub çağı – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Gecə – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.
Meşə – İnsani Mahiyyətin təzahürü kimi də sevilir, maddi faydalanma vasitəsi kimi də.

Özünə sığmırsan, özündə qala bilmirsən, özündən kənara çıxırsan, qəlbində Səmaya Eşq yaranır – Səmaviləşirsən!
Özünə sığmırsan, özündə qala bilmirsən, özündən kənara çıxırsan, qəlbində Dağa Eşq yaranır – Dağa çevrilirsən!
Özünə sığmırsan, özündə qala bilmirsən, özündən kənara çıxırsan, qəlbində Dənizə Eşq yaranır – Dənizləşirsən!
Özünə sığmırsan, özündə qala bilmirsən, özündən kənara çıxırsan, qəlbində Yollara Eşq yaranır – Yollara çevrilirsən!
Özünə sığmırsan, özündə qala bilmirsən, özündən kənara çıxırsan, qəlbində Bahara Eşq yaranır – Baharlaşırsən!
Eşq səni Təbiətə qovuşdurur, Təbiətlə bir olursan,

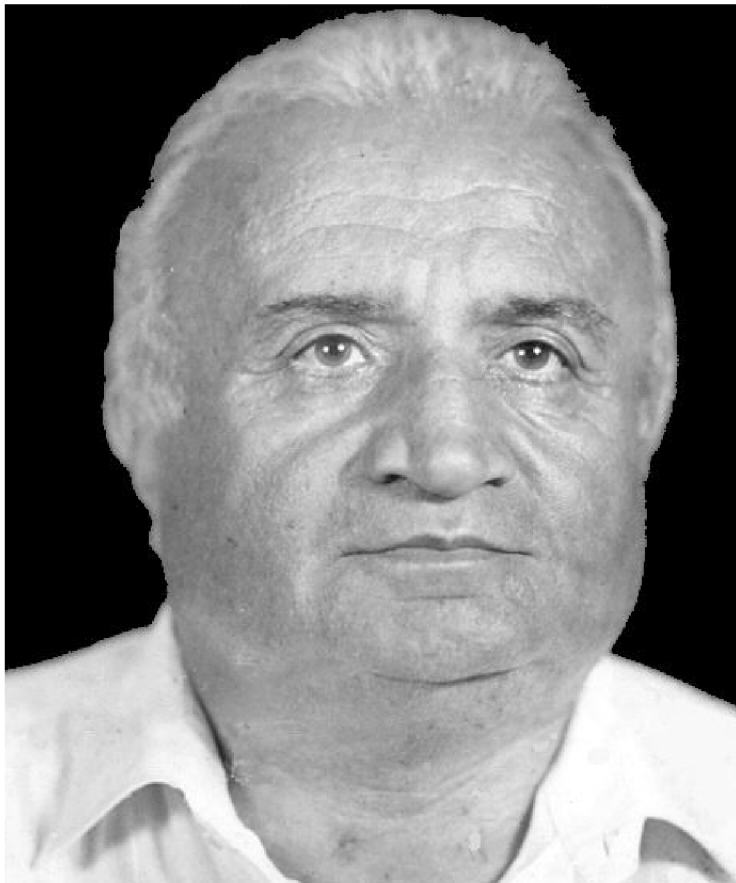
yır.
Baharda yaşayır.
İnsan anlayır ki, əslində o, zamanda yaşayır, Günəşdə yaşayır, Səmada yaşayır, Dənizdə yaşayır, Dağda yaşayır, Yolda yaşayır, Baharda yaşayır.
Bu səbəbdən də ölməzdir.
Gerçəklikdə İnsan nisbi mənada təbiətləşir.
Mütləq Təbiətləşmək – Mütləqləşmək tələb edir.

Həqiqətsizləşən Təbiət

Dağ yoxdur: gilləşən, daşlaşan, binalaşan, ləvazimatlaşan maddi vasitə var.
Çay yoxdur: dəyirmanlaşan, stansiyalaşan, bağlaşan, bostanlaşan, çimərlikləşən maddi vasitə var.
Səma yoxdur: nəqliyyatlaşan, ram edilən maddi vasitə var.

Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Yol – həqiqi Yol deyil, faydalı Yoldur.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Çöl – həqiqi Çöl deyil, faydalı Çöldür.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Səhər – həqiqi Səhər deyil, faydalı Səhərdir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Gecə

İnam Atanın (Asif Ata) təbiətlə bağlı görüşləri

Günəş yoxdur: bədəni isidən maddi vasitə var.
Dəniz yoxdur: neftləşən, benzinləşən, balıqlaşan maddi vasitə var.
Torpaq yoxdur: ərzaqlaşan, sərvətləşən maddi vasitə var.
Meşə yoxdur: odunlaşan, imarətləşən, avadanlığa çevrilən maddi vasitə var.
Yol yoxdur: maşınlaşan, arabalaşan, yerləşən maddi vasitə var.
Çöl yoxdur: zəmiləşən, tarlalaşan maddi vasitə var.
Səhər yoxdur: fayda başlanğıcı var.
Gecə yoxdur: yuxu məqamı var.
Bahar yoxdur: meyvələrin ömrü başlayır.

Yay yoxdur: meyvələrin dəyməsi var. Payız yoxdur: maddiyyat bolluğu var. Qış yoxdur: şaxta əzabı var.
Təcrübi idrakın gördüyü Dağ – həqiqi Dağ deyil, faydalı Dağdır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir. Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Çünki təbiətin Mahiyyəti Mütləqdir, Ruhanidir, İnsanidir.
Faydalı İdrakda Təbiət Mahiyyətini itirir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Çay – həqiqi Çay deyil, faydalı Çaydır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Səma – həqiqi Səma deyil, faydalı Səmadır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Günəş – həqiqi Günəş deyil, faydalı Günəşdir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Dəniz – həqiqi Dəniz deyil, faydalı Dənizdir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Torpaq – həqiqi Torpaq deyil, faydalı Torpaqdır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Meşə – həqiqi Meşə deyil, faydalı Meşədir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.

– həqiqi Gecə deyil, faydalı Gecədir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Bahar – həqiqi Bahar deyil, faydalı Bahardır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Yay – həqiqi Yay deyil, faydalı Yaydır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Payız – həqiqi Payız deyil, faydalı Payızdır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Qış – həqiqi Qış deyil, faydalı Qışdır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Yol – həqiqi Yol deyil, faydalı Yoldur.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Çöl – həqiqi Çöl deyil, faydalı Çöldür.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Səhər – həqiqi Səhər deyil, faydalı Səhərdir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Gecə – həqiqi Gecə deyil, faydalı Gecədir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Bahar – həqiqi Bahar deyil, faydalı Bahardır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Yay – həqiqi Yay deyil, faydalı Yaydır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Payız – həqiqi Payız deyil, faydalı Payızdır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Qış – həqiqi Qış deyil, faydalı Qışdır.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Yol – həqiqi Yol deyil, faydalı Yoldur.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Çöl – həqiqi Çöl deyil, faydalı Çöldür.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Səhər – həqiqi Səhər deyil, faydalı Səhərdir.
Bu səbəbdən də özünə bənzəmir.
Mahiyyət baxımından özünə ziddir.
Təcrübi İdrakın gördüyü Gecə – həqiqi Gecə deyil, faydalı Gecədir.

Təbiətləşirsən!
Anlayırsan ki, Mahiyyətin cismindən artıqdır, ömründən artıqdır, həyatından artıqdır.
Bu səbəbdən də ömrün, həyatın, cismaniliyin günəşlənir, səmaviləşir, dağlaşır, dənizləşir, yollaşır, baharlaşır.
Anlayırsan ki, İnsan elə təbiət demək imiş!
Günəş demək imiş! Səma demək imiş! Dağ demək imiş!
Dəniz demək imiş! Yol demək imiş!
Bahar demək imiş!
Çünkü təbiət maddiyyat çərçivəsinə sığmır, ruhanilik zirvəsinə ucalır.
Buna görə də o, insani çağırır, cəlb edir, cəzb edir!
Buna görə də insan təbiətləşir – Mahiyyətinə doğma olan varlıqla birləşir.
Məlum olur ki, Günəşdə ruhanilik var.
Səmada ruhanilik var. Dənizdə ruhanilik var. Dağda ruhanilik var. Yolda ruhanilik var.
Baharda Ruhanilik var.
Eşq Təbiətdə, Maddidə – Təbiətdən, Maddidən hədsiz dərəcə artıq, böyük, yüksək olan Məna görünür, həmin Mənaya qovuşur, həmin Mənaya çevrilir.
İnsan anlayır ki, əslində o, məkanda yaşayır; Günəşdə yaşayır. Səmada yaşayır. Dənizdə yaşayır. Dağda yaşayır. Yolda yaşayır.

Təbiətləşən İnsan

Özünə sığmırsan, özündə qala bilmirsən, özündən kənara çıxırsan, qəlbində Günəşə Eşq yaranır – Günəşləşirsən!

(ardı gələn sayımızda)